

Številka: Up-568/17-8

Datum: 17. 4. 2018

SKLEP

Senat Ustavnega sodišča je v postopku za preizkus ustavne pritožbe, ki jo je vložil Marko Smole, Ljubljana, na seji 17. aprila 2018

sklenil:

1. Dovolj se vrnitev v prejšnje stanje v postopku ustavne pritožbe zoper sodbo Vrhovnega sodišča št. X Ips 388/2015 z dne 16. 2. 2017 v zvezi s sodbo Upravnega sodišča št. I U 811/2015 z dne 13. 10. 2015.

2. Ustavna pritožba zoper sodbi iz 1. točke tega izreka se ne sprejme.

A.

1. Finančna uprava Republike Slovenije je zoper pritožnika izdala sklep o davčni izvršbi z dne 13. 10. 2014, s katerim je odločila, da se opravi davčna izvršba dolžnega zneska za tam navedene obveznosti z rubežem, cenitvijo in prodajo pritožnikovih premičnin. Drugostopenjski upravni organ je sklep o davčni izvršbi dopolnil tako, da je v njegov izrek kot izvršilni naslov dodatno navedel odmero odločbo, izdano leta 2008, v zadevi obnove postopka dohodnine za leto 2002. Zoper sklep o davčni izvršbi je pritožnik vložil tožbo v upravnem sporu, vendar z njo ni bil uspešen. Prav tako ni bil uspešen z revizijo, ki jo je vložil zoper prvostopenjsko sodbo.

2. Zoper sodbi Upravnega in Vrhovnega sodišča, navedeni v 1. točki izreka tega sklepa, je pritožnik vložil ustavno pritožbo po poteku roka iz prvega odstavka 52. člena Zakona o Ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo in 109/12 – v nadaljevanju ZUstS). Rok za vložitev ustavne pritožbe se je iztekel 3. 5. 2017, pritožnik pa jo je vložil 30. 6. 2017. Zamudo roka priznava in predlaga izjemno obravnavo oziroma vrnitev v prejšnje stanje, skladno s tretjim odstavkom 52. člena ZUstS oziroma 117. členom Zakona o pravnem postopku

(Uradni list RS, št. 73/07 – uradno prečiščeno besedilo, 45/08 in 10/17 – v nadaljevanju ZPP).

3. V ustavni pritožbi zatrjuje, da sta Upravno in Vrhovno sodišče z izpodbijanima sodbama kršili načelo *ne bis in idem* iz 31. člena Ustave, ker sta potrdili veljavnost sklepa o izvršbi, čeprav je bil za izterjavo istih izvršilnih naslovov že prej izdan nek drug sklep o izvršbi. Sodiščema očita, da sta zastaranje pravice do izterjave dohodnine za leto 2002 presojali po Zakonu o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 32/12, 94/12, 111/13, 90/14, 91/15, 63/16 in 69/17 – ZDavP-2), ki ga "v tem primeru ni mogoče uporabiti, saj bi to pomenilo retroaktivno uporabo, kar nasprotuje osnovnim ustavnim načelom," zaradi česar naj bi prišlo do kršitve 154. člena Ustave. Zatrjuje tudi kršitev 15., 23., 24. in 33. člena Ustave ter 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Uradni list RS, št. 33/94, MP, št. 7/94 – EKČP).

B. – I.

4. Ker predloga za izjemno obravnavo ni mogoče utemeljiti zgolj s sklicevanjem na tretji odstavek 52. člena ZUstS, pritožnik pa po vsebini uveljavlja razloge, ki naj bi opravičevali zamudo pri vložitvi ustavne pritožbe,¹ je senat njegov predlog obravnaval kot predlog za vrnitev v prejšnje stanje.

5. Na podlagi prvega odstavka 6. člena ZUstS Ustavno sodišče o vprašanih postopka, ki niso urejena s tem zakonom, glede na pravno naravo zadeve smiselno uporablja določbe zakonov, ki urejajo postopke pred sodišči. Glede na pravno naravo zadeve bi bila na mestu smiselna uporaba določb Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06, 62/10 in 109/12 – v nadaljevanju ZUS-1). Ker je 15-dnevni subjektivni rok za vložitev predloga za vrnitev v prejšnje stanje, določen v 117. členu ZPP, ugodnejši kot 8-dnevni rok, določen v 24. členu ZUS-1, je Ustavno sodišče že sprejelo stališče, da je treba v primerih, ko gre za predlog za vrnitev v prejšnje stanje v postopku ustavne pritožbe, upoštevati 15-dnevni rok iz drugega odstavka 117. člena ZPP, kljub temu, da je bila ustavna pritožba vložena zoper sodno odločbo, izdano v upravnem sporu.²

---

¹ Tako na primer Ustavno sodišče v sklepih št. Up-307/06 z dne 22. 11. 2006, 5. točka obrazložitve, in št. Up-576/17 z dne 19. 7. 2017, 2. točka obrazložitve. V slednjem primeru je ustavni pritožnik iz obravnavanega primera nastopal kot zakoniti zastopnik (direktor) ustavnega pritožnika, ki je bil pravna oseba.

² Glej sklepa Ustavnega sodišča št. Up-71/05 z dne 11. 3. 2005 (OdiUS XIV, 40) in št. Up-779/15 z dne 22. 12. 2015.

6. Predlog za vrnitev v prejšnje stanje je pravočasen. Po drugem odstavku 117. člena ZPP se mora predlog vložiti v petnajstih dneh od dneva, ko je prenehal vzrok, zaradi katerega je stranka zamudila narok ali rok; če je stranka šele pozneje zvedela za zamudo, pa od dneva, ko je za to zvedela. Vzrok za zamudo je glede na dokaze, ki jih je predložil pritožnik, prenehal 15. 6. 2017. Rok za vložitev predloga za vrnitev v prejšnje stanje se je zato iztekel s potekom 30. 6. 2017, torej na dan, ko je pritožnik obravnavano pritožbo, ki vsebuje predlog za vrnitev v prejšnje stanje, oddal priporočeno na pošti.

7. Opravičenost vzrokov za vrnitev v prejšnje stanje se presoja po subjektivnih okoliščinah predlagatelja.³ Vprašanje nezakrivljenosti zamude se ne presoja le glede na okoliščine v zvezi z dogodkom, ki je v ožjem smislu povzročil zamudo (torej bolezen), pač pa glede na okoliščine v zvezi z vprašanjem, ali bi stranka kljub takšnemu dogodku lahko pozneje zagotovila, da do zamude pri opravi procesnega dejanja ne bi prišlo. Le v primeru, da tega ne more zagotoviti, je zamuda neodvrtljiva.⁴

8. Pritožnik navaja, da je rok za vložitev ustavne pritožbe zamudil zaradi bolezni, ki mu je onemogočila vložitev ustavne pritožbe v predpisanem 60-dnevnem roku. Ustavni pritožbi prilaga dve odločbi Zavoda za zdravstveno varstvo Slovenije, ki potrjujeta, da je bil pritožnik od 13. 4. 2017 do 30. 4. 2017 ter od 1. 5. 2017 do 15. 6. 2017 "začasno nezmožen za delo (BOLEZEN)". Iz odločb je razvidno, da je šlo za nenadno in nepredvidljivo bolezen.⁵ Iz navedenega izhaja, da je ta razlog za zamudo nastopil že med tekom roka za vložitev ustavne pritožbe (19 dni pred iztekom tega roka) in da je prenehal šele mesec in več dni po izteku roka za vložitev ustavne pritožbe. S tem je po presoji senata v zadostni meri izkazano, da je do zamude prišlo iz opravičenega razloga. Zato je pritožnikovemu predlogu za vrnitev v prejšnje stanje ugodil (1. točka izreka).

B. – II.

9. Senat ustavne pritožbe ni sprejel v obravnavo (2. točka izreka), ker niso izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka 55.b člena ZUstS.

C.

---

³ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-510/03 z dne 9. 6. 2005 (Uradni list RS, št. 59/05, in OdlUS XIV, 95).

⁴ Prim. odločbo Ustavnega sodišča št. Up-552/09 z dne 23. 9. 2010 (Uradni list RS, št. 81/10).

⁵ Prim. sklep Ustavnega sodišča št. Up-184/98 z dne 2. 2. 1999, 6. točka obrazložitve (OdlUS VIII, 134).

10. Senat Ustavnega sodišča je sprejel ta sklep na podlagi prvega odstavka 6. člena in drugega odstavka 55.b člena ZUstS ter prve alineje tretjega odstavka 46. člena Poslovnika Ustavnega sodišča (Uradni list RS, št. 86/07, 54/10, 56/11 in 70/17) v sestavi: predsednica senata dr. Špelca Mežnar ter člana dr. Matej Accetto in dr. Jadranka Sovdat. Sklep je sprejel soglasno.

dr. Špelca Mežnar
Predsednica senata